U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.,** proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky – Věznice Valdice,** se sídlem nám. Míru 55, Valdice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 8. 2018, č. j. 30 A 93/2018 - 7,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení, kterým krajský soud vyloučil podle § 39 odst. 2 s. ř. s. k samostatnému projednání jeho žalobu na ochranu před diskriminací podle § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), spojenou s návrhem na vydání předběžného opatření.

[2] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost proti rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení, nepřípustná.

[3] Usnesení o vyloučení žaloby k samostatnému projednání je podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu usnesením, jímž se upravuje vedení řízení (např. rozsudky ze dne 14. 7. 2004, č. j. 2 Afs 3/2003 - 46, a ze dne 25. 1. 2010, č. j. 5 Afs 63/2009 - 98, usnesení ze dne 27. 6. 2008, č. j. 5 Ans 6/2007 - 58, a ze dne 30. 4. 2009, č. j. 7 Afs 26/2009 - 57). Kasační stížnost proti němu je tedy nepřípustná. Soud je oprávněn posoudit, zda je vhodnější projednávat podanou žalobu jako celek nebo vyloučit některé věci k samostatnému projednání. Rozhodnutím o vyloučení věci k samostatnému projednání se nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

[4] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. odmítl.

[5] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť je-li v době podání návrhu zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu a že tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést a rozhodovat např. o žádosti navrhovatele o osvobození od soudních poplatku a o ustanovení zástupce dle § 35 odst. 9 s. ř. s., ale naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušný návrh dle § 46 s. ř. s. odmítnut (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu